

علیرضا جرجر
کارشناس مسئول آمار
بیمه سلامت استان خوزستان

سالمندی جمعیت؛ ضرورت بازنگری در پوشش‌های بیمه‌ای

افزایش جمعیت سالمندان در ایران و پیش‌بینی بیش از دو برابر شدن جمعیت بالای ۶۰ سال تا افق ۱۴۳۰، ضرورت بازنگری در سیاست‌های نظام سلامت و بیمه‌گری را بیش از پیش آشکار می‌کند. این تحول جمعیتی، در کنار افزایش نیاز به مراقبت‌های طولانی‌مدت، توانبخشی و خدمات حمایتی، لزوم طراحی سازوکارهای پایدار برای تأمین هزینه‌های سلامت سالمندان را به یکی از اولویت‌های سیاست‌گذاری تبدیل کرده است.در این میان، پوشش بیمه‌ای خدمات توانبخشی و مراقبت‌های مرتبط با سالمندی، از جمله حوزه‌هایی است که توجه جدی‌تری می‌طلبد. خدماتی مانند فیزیوتراپی، کاردرمانی، گفتاردرمانی، تأمین وسایل کمک‌حرکتی و ویزیت در منزل، نقش مهمی در حفظ استقلال عملکردی سالمندان، پیشگیری از تشدید ناتوانی‌ها و ارتقای کیفیت زندگی آنان دارند. با این حال، محدودیت پوشش بیمه‌ای این خدمات می‌تواند سهم قابل‌توجهی از هزینه‌ها را بر دوش خانوارها بگذارد و دسترسی سالمندان، به‌ویژه گروه‌های کم‌درآمد، به خدمات ضروری را کاهش دهد.

توانبخشی؛ سرمایه‌گذاری برای کاهش هزینه‌های آینده

توجه به توانبخشی سالمندان را نباید صرفاً هزینه‌ای اضافی برای نظام سلامت تلقی کرد. دسترسی به‌موقع به خدمات توانبخشی می‌تواند به حفظ توان حرکتی و ارتباطی، کاهش وابستگی به دیگران و پیشگیری از تشدید برخی ناتوانی‌ها کمک کند. در مقابل، تأخیر در دریافت خدمات مناسب ممکن است به افزایش نیاز به مراقبت‌های مستمر، بستری‌های طولانی‌مدت و تحمیل هزینه‌های بیشتر به خانواده‌ها و نظام سلامت منجر شود.تجربه برخی کشورها، از جمله آلمان، ژاپن، سوئد و کره جنوبی، نشان می‌دهد که طراحی نظام‌های حمایتی و